Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

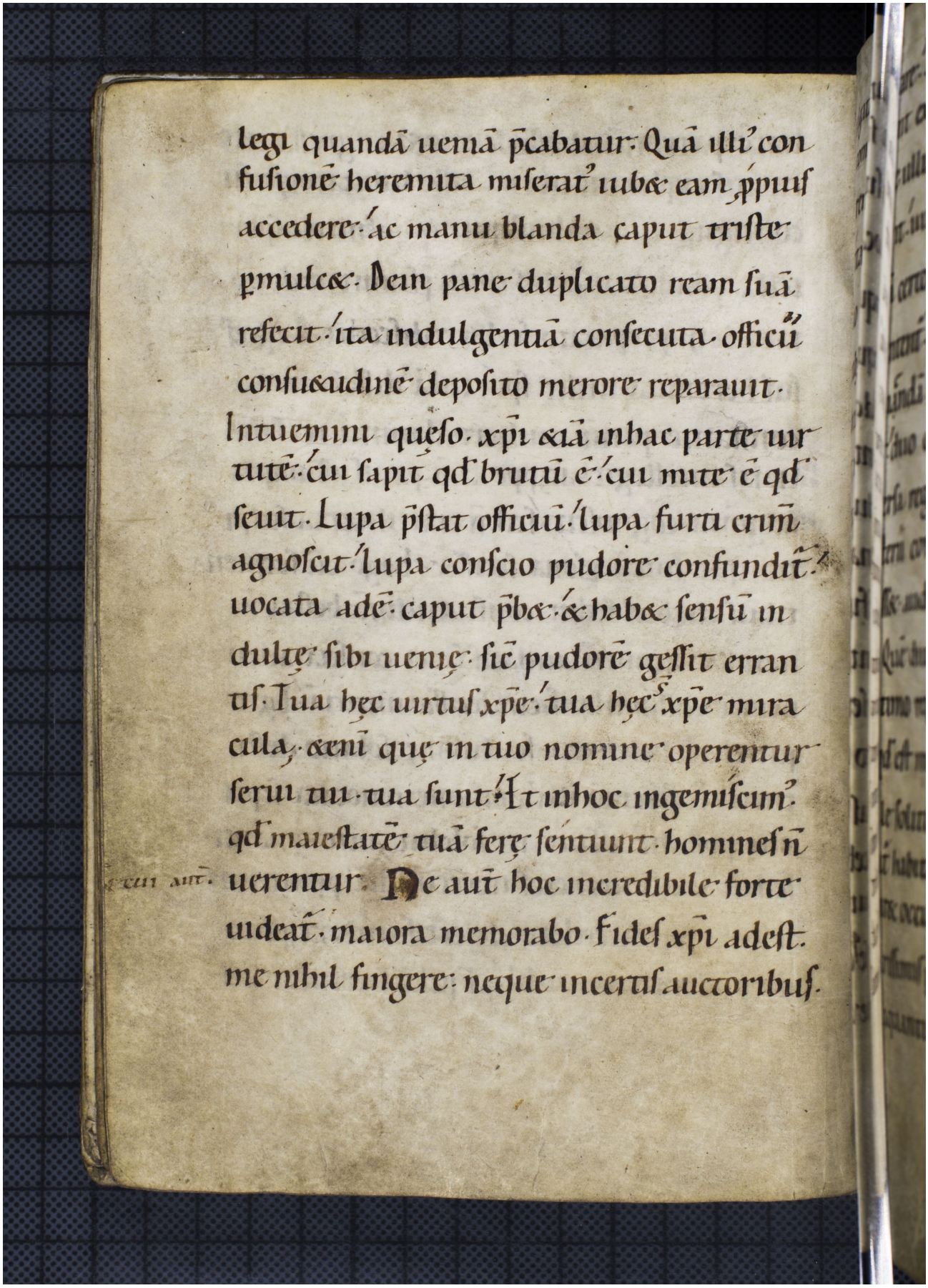

legi quandā ueniā p̄cabatur. Quā illi' con
fusionē heremita miserat' iubet eam ꝓpius
accedere. ac manu blanda caput triste
ꝑmulcet. Dein pane duplicato ream suā
refecit. ita indulgentiā consecuta officiū
consuetudinē deposito merore reparauit.
Intuemini queso. xp̄i etiā inhac parte uir
tutē. cui sapit qd̄ brutū ē. cui mite ē qd̄
seuit. Lupa p̄stat officiū. lupa furti crim̄
agnoscit. lupa conscio pudore confundit̄.
uocata adē. caput p̄bet. et habet sensū in
dulte sibi uenie. sic̄ pudorē gessit erran
tis. Tua hec uirtus xp̄e. tua hec s̄ xp̄e mira
cula. et enī que in tuo nomine operentur
serui tui. tua sunt. Et inhoc ingemiscim'.
qd̄ maiestatē tuā fere sentiunt. homines n̄
uerentur. Ne aut̄ hoc incredibile forte
uideat̄. maiora memorabo. Fides xp̄i adest.
me nihil fingere. neque incertis auctoribus.